

**Oponentský posudek bakalářské práce Hany Drnkové
Bohuslav Kroupa (1838–1912) – malíř a cestovatel**

Filozofická fakulta UK, Ústav pro dějiny umění

Autorka se v bakalářské práci věnuje dílu malíře a ilustrátora Bohuslava Kroupy, jehož tvorba byla do dnešních dní zcela nezpracovaná. Úkol byl o to náročnější, že zvláště umělcovo malířské dílo je z velké části neznámé a vycházet lze jen z katalogů výstav Krasoumné jednoty a řídkých zmínek v dobovém tisku. Největší soubor umělcových kreseb a archíválií se nachází v Náprstkově muzeu, jemuž odkázal svou pozůstalost.

Autorka v práci postupuje chronologicky, po charakteristice Kroupova studia v krajinářském atelieru Maxe Haushofera sleduje jeho účast na výstavách Krasoumné jednoty a projekt ilustrací Máchova Máje. V další části se velmi podrobně věnuje průběhu Kroupových cest, vychází při tom z dochované korespondence a zmínek v tisku. Největší prostor dává Kroupově americké cestě. Z kreseb vybírá ty zajímavé, jimž se věnuje v rámci popisu, podrobně zmiňuje i jeho zahraniční ilustrační tvorbu. Zajímavá je kapitola o českém ohlasu Kroupových cestovatelských zážitků po jeho návratu do Prahy. Následují kapitoly o jeho práci pro české ilustrované magazíny, o jeho učitelském působení na Fettes College v Edinburghu a o závěru jeho života zpět v Praze. Závěrečné shrnutí nastiňuje širší souvislosti Kroupovy tvorby v českém kontextu. Autorka příhodně pracuje s dochovanými prameny, zejména korespondenci cituje tak, že text působí čtivě a plynule.

Několik poznámek mám k soupisovému katalogu – je velká škoda, že neobsahuje podrobné zpracování konkrétních kreseb, uložených ve sbírce Náprstkova muzea. Informaci, že se zde nachází konvolut třiceti pěti kreseb z 50.–70. let 19. století, považuji za příliš povšechnou. Také reprodukce publikované v *Canadian Illustrated News*, pokud je autorka měla k dispozici, by měly být rozepsány stejně podrobně jako ty v českých magazínech.

Bakalářská práce je vítaným příspěvkem ke zpracování tvorby zatím poměrně opomíjené generace českých umělců 19. století. Současně lze na ni pohlížet jako na ideální startovní pole k podrobnějšímu pojednání o umělci, jež by jeho tvorbu zasadilo do širších souvislostí, zejména z hlediska dobové ilustrace, ale i v rámci fenoménu „umělce-cestovatele“ – nabízí se např. srovnání s tvorbou Františka Bohumíra Zvěřiny, jenž byl Kroupovým současníkem a spolužákem (a jehož monografie autorce patrně unikla), ale např. i s cestovatelskými pracemi Emanuela Salomona Friedberga-Mírohorského nebo Emila Holuba.

Přes výše uvedené výtky oceňuji heuristický přínos bakalářské práce a doporučuji ji k hodnocení „prospěla“.

Mgr. Markéta Dlábková, Ph.D.

V Praze 14. srpna 2018